

6.A – Vanessa Hájková, Jitka Míčová, Adéla Sedmáková

O pyšném pávu

Byl jedno jeden páv jménem Krasomil. Když potkal jakéhokoliv jiného ptáka než páva, tak se hrozně chlubil svým peřím. A to se jednou stalo s jedním holubem se jménem Igor. Igor neboli holub, si létal okolo zámku Skorohrad, neměl moc kamarádů, proto poletoval u zámku, aby si našel nějaké kamarády. Najednou zahlédl na zámeckém dvoře páva Krasomila. Holub ale nevěděl, že je to Krasomil, tak letěl za ním seznámit se. Když přistál u páva, říká: „Ahoj páve nechceš být můj kamarád?“ Páv řekl: „S takovým malým a ošklivým ptákem se rozhodně bavit nebudu.“ Holub na to: „Ale všichni jsou něčím krásní, ale nikdo není dokonalý. „Ale je. Například já!“ řekl páv. „Ne nikdo není dokonalý!“ překřikl ho holub. „Víš co, radši leť“ řekl páv. Holub odletěl a byl hodně smutný a říkal si: „Ach jo nikdy nebudu mít kamarády.“ Po nějaké době si Krasomil uvědomil, že kdyby se tak nechoval, měl by víc kamarádů. Tak se podíval na oblohu a zahlédl Igora. Přivolal ho k sobě. Igor se smutkem přiletěl a říká: „Co chceš?“ Krasomil říká: „Omlouvám se, jak jsem se k tobě choval. Uvědomil jsem si, že kdybych se takhle nevychloubal, měl bych víc kamarádů. Chtěl bych se omluvit a zeptat se, jestli se nechceš se mnou kamarádit.“. „Dobře odpouštím ti,“ řekl holub. A stali se z nich nejlepší přátelé. Už nikdy se nevychloubali ani si nelhali. Dokonce spolu bydleli. Prostě to byli nerozluční přátelé navždy.